

KORRESPONDENT

ARSZAWSKI Y ZAGRANICZNY.

Owieszczenie względem lustracyi głów Żydowskich.

Przywodząc do exekucyi Urządzenie JW. Buks-
zuden Generała Majora woysk Nayaśn: IMPE-
RATOROWEY wszech Rosyi, Fligel Adjutanta,
kawalera wielu Orderów, w Mieście Warszawie
kommenderującego, względem wyboru Podatku Po-
głównego Żydowskiego, pod dniem 3. miesiąca i
roku bieżących wydane, i stosownie do tegoż,
o do Miasta Warszawy i Pragi lustracyą głów
Żydowskich, w Warszawie i Pradze znajdujących
się, i wybór trzechletniego podatku podług Pra-
wa należącego się, niezwłocznie przez osoby od
siebie wyznaczyć się miane, nakazującego. Gdy
aż do uskutecznienia lustracyi i wybrania Podatku
Pogłównego tu w Warszawie i na Pradze od Ży-
dów znajdujących się, należącego się, UUr: Ko-
zomnickiego i Łęczyńskiego, z Kancellaryi Kom-
missyi Skarbu Koronnego Aplikantów wyznaczy-
ła, i tymże dopełnienie tak lustracyi iak naydo-
kładniejszy, iako też wybór Podatku trzechle-
tniego stosownie do Prawa zaleciła; ażeby ta lu-
stracya i rewizya głów Żydowskich tym dostate-
czniejszą być mogła, obowięzanie wszystkich Dzie-
dziców, i pod iakimkolwiek nazwiskiem Possefso-
rów pałaców, kamienic, domów, dworków, ma-
gazynów, i wszelkich possefsyi, tak tu w War-
szawie, iako i na Pradze będących, ażeby każdy z
nich specyfikacyą iak nayrzetelniejszą mieszkań-
cych i mieszczących się u niego Żydów wszystkich
oboiey płci, służących, ubogich i dzieci (roku ie-

dnego niemających tylko wyjąwszy) spisali, i takową specyfikacją Lufratorom oznaczonym, podpisem swym, gdy na rewizya i lufracya dzierzonych pałaców, domów, kamienic, dworków i wszelkich innych posseksyów przybędą, podać lufracyi, Indagacyi, i rewizyi głów Żydowskiej pod jakimkolwiek bądź pretextem nie bronili, owszem do takowej tymże Lufratorom pomoc byli. Niedopełniający tego, lub nierzetelną podając specyfikacją, albo też lufracyi, indagacyi lub rewizyi broniący, i podatku wybierać tamniacy, że surowo karanemi i exekwowanemi będą, obwieszcza. Które to Obwieszczenie, ażeby wszystkich wiadomości doszło, i nikt niewiadomością wymawiać się nie mógł, do Gazet i do druku podać, niemniej, ażeby przy ogłosie trąby publikowane było, mieć chce, i dopełnienie tego Kancelaryi swej zaleca. Dan w Warszawie na Sejsyi Administracyi dnia 7. miesiąca Marca 1795 roku.

(L.S.) *J. Łukaszewicz P. M. W. Prezes mpr.*

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

F R A N C Y A

Z Paryża d. 14. Lutego. Odmienne cale widzieć się daie wszędy zdanie ludu Francuzkiego. Dawniej *Marci* iak pół-Bożka wielbiono, a wyobrażenia iego po naypierszych osadzono mieyscach, dziś imie to, które nawet niektóre matki dzieciom swym nadawały, przekleństwiy okrywaią, a busta rysy iego twarzy okazujące, kruszą.

Przed kilką dniami na teatrze ulicy *Fey-deau* pogruchotano iego statue, a gdy Deputacya ocalenia kazała inną postawić na to

mieysce, i Konwencya to pochwaliła, na-
zajutrz to jest d. 3. Lutego mocno urażony
lud pod czas Reprezentacyi teatralney na
parterze przed zaczęciem aktu pierwszego
wołać zaczął: *Precz ztąd z Maratem, precz
z Maratem.* A gdy mimo takowe wrzaski
bustum na mieyscu swym zostawało, ie-
den z Spektatorów po drabinie wlaźł na
balkon, i z mieysca osady owe bustum w
pośród naywiększych oklasków ztracił na
ziemię. Wołano zatym, aby *J. J. Rousseau*
portret na mieysce pierwszego był posta-
wiony. Tym czasem będący na parterze
nogami deptali, i tysiąc miotając złorze-
czeń, bustum pokruszyli *Marata*. Ta sce-
na zakończona była czterema następujące-
mi wierszami:

Des lauriers de Marat il n'est point une
feuille,

Qui ne retrace un crime à l'oeil épouvanté,
Mais ceux que le sensible & bon Rousseau
recueille,

Lui sont dus par la France & par l'humani-
té.

Toż po POLSKU.

Ni jeden listek z laurow nie został *Marata*,
Któryby zaleknionemu oku nie wskazywał jego
zbrodni;

Ale te wieńce, na które zasłużył czuły i poczci-
wy Rousseau,

Sluszenie aby Francya i ludzkość nań włożyła.

Tegoż samego dnia na teatrze Rzpłtey, i na drugim nazwanym *Montausieur*, tegoż *Marata* pokruszono bustum. Na pierwszym tak zręcznie wykonano, że portret iego był z miejsca wzięty za pomocą stryczka na szyję zarzuconego.

Tegoż prawie czasu na ulicy *Montmar-tre* podobną obelgę uczyniono. Dzieci po ulicach włoczyły w pośród największych przekleństw iego statuetę, a potem wrzuciły w ściek plugaństwa wołając: *Maracie oio twoy Panteon*.

Donosiciel ocalenia publicznego zanosił potem w Konwencyi skargę, dowodząc, że obmierzła jest zbrodnia umarłym obelgi wyrządzać, a zwłaszcza tym, których pamiętkę Konwencya Dekretami swemi uwielbiała, lecz powszechnie publiczności zdanie przeciwne było cale owemu zaskarżeniu, które bardziey zdało się nienawiść powszechną wzbudzać przeciwko Maratowi.

Wszystkie prawie Zurnale Paryzkie przeciwko niemu piszą. Obaczmy co się w Monitorze pod datą 5. Lutego zawiera:

Marata bustum, powiada, jest zelżone. Wieczorem zrzucili ie obywatele, a naziutrz Deputacya ocalenia doniosła to Konwencyi. — Ale czy iestże gdzie wyraźny Dekret, aby się *Marata* bustum na teatrach znaydowało? i aby tam uszanowanie mu wyrządzano? Mówią niektórzy, że uftawa Deputacyi to nakazała. Odpowiadamy: A iakąż miała Deputacya moc przepisywać

obrzadek publiczny, którego sama nawet Konwencya nie mogła postanowić? Nie lękamy się więc rozruchow, ani donośmy onych. I owszem spodziewamy się, że ten cios Partyzantow postrachu i rozlewu krwi zadany, przyszlą utwierdzi kraju spokoyność, i wierzymy, że to widoczne okazywanie iaka jest Narodu opinia, przyczyni się nie pomalu do przyspieszenia pokoju, którego skutki dawnych wielowładzcw srogość na zawsze od nas odsunąć usiłowała.

Co się z *Marata* bustem, toż samo i z *Chaliera*, które na iednym było z Paryżkich teatrów, stało. Powroz iakoby do powieszenia na szyję zarzucono, toż w pośrzedz szyderstw gdy się przez nieiaki czas kręciło na powietrzu wyobrażenie, które uwielbieniem okłaskow pod niebiosą niegdys wynoszono, ciśnięto o ziemię gębową *Chaliera* postać, i nogami deptano woaiąc: Tak zawdzięczaią krwawo-żyrcom.

Zyski Rzpltey naszej po wkroczeniu do Hollenderskich Prowincyi niezmierne. Końca nie ma pomyślnym w tey mierze doiesioniom.

Pisze z *Gorcum* Reprezentant ludu *de Briez*, od datą 25. Stycznia, iż w Miastach *Dort* *Gorcum*, i okolicach tamecznych znalazio tak wielkie do żywności magazyny, że nierychło zaregistrowane ich szczeguły być mogą. Jeden skład zawiera 5. millio-
w worów owsa, a drugi siana 2. millio-

ny kit od 12. funtów każda, co się tycze gorzałki, kawy, cukru, serów, masła, ktoby chciał dokładnie o wielości tego wszystkiego dać rapport, musiałby wiele na to czasu łożyć. Znaleziono w *Gorcum* armat 151. w *Worcum* 82. w *Locuwestein* 67. w *Dort* 632. i flint 50. tysięcy, w *Schoenhoven* armat 31, flint 2,113. barył prochu 175. w *Moerdick* 12. statków noszących po 12. armat, i 2. Angielskie fregaty z całym ekwipażem. Prócz tego odkrywają znaczne srebra i złota, które Mnisi z *Belgium* unikając zabrania do *Dort* naprzywozili.

(podpisano) *Briez.*

Obywatel Piotr Paulus nowych Stanów Hollandyi Wielkim Pensyonarzem obrany. Pisał on wiele dzieł o prawie publicznym. Dwa temu lata, iak wydrukować kazał pod swoim imieniem Deklaracyą Praw Człowieka. Był on dawniej przy Admiralicji znacznym zaszczycony urzędem, ale w czasie przemagającej strony sobie i patryotom przeciwny, złożony. W roku 1788. przybył do Francyi. Umyślnie do Brest iezdził, a z tamtąd powróciwszy do Hollandyi, tajemne życie w Rotterdamie aż do terażniejszej Rewolucyi przepędzał.

Miedzy wielą pismami, które tuteysza publiczność czyta, najciekawiey chwyta-
ne było pogrobowe Obywatela de *Salles*
Autora Xiegi *la Philosophie de la Nature*,
który był Deputowanym z Departamentu
de la Meurthe. Opisuje on dokładnie plan

od *Robespiera* i *Jakobinow* ułożony, aby nowy dali Rząd Francyi. Autor dowodzi, iż był *Jakobinów* zawsze trwały zamiar dać Króla Francyi.

Merlin de Thionville okazał zadziwienie swe przed Konwencyą, że w sam kąt Miasta, to jest do Ogrodu plantacyi, ustanowienie wielce pożyteczne szkół normalnych przeniesiono, gdy gotowa jest na to sala *Jakobinow*, gdzieby nauki dawane być mogły nayprzyzwoiciej. Tę uwagę *Merlina* wielkie okłaski przytomnych zaszczyciły, i zaraz dekretoowano oddać owę salę nabywaniu mądrości.

Pary Astronom przełożony *observatorium Paryzkiego*, wyraża, iż w ciągu teraz przeszłej zimy naymroźniejsze były dni dwa, to jest: 31. Decemb: gdy 17. gradusow 4. min; i 23. Januarii, którego było mrozu 19. gradusow min: 8. Prócz tego wydrukować on kazał tablicę wszystkich lat wieku teraz idącego, i jakie były naywiększe mrozy obserwowane we Francyi. A to podług następującej specyfikacyi:

Rok.	stopnie.	Rok.	stopnie.
1709.	15°.	1751.	10—0.
1716.	15—7.	1753.	10—7.
1729.	12—2.	1754.	12—5.
1740.	10—0.	1755.	12—5.
1742.	13—2.	1757.	10—5.
1745.	11—1.	1758.	11—0.
1747.	12—8.	1765.	10—0.
1748.	11—2.	1766.	10—5.

Rok.		stopnie.		Rok.		stopnie.
1767.	- -	10—0.		1786.	- -	10—4.
1768.	- -	12—0.		1788.	- -	17—4.
1776.	- -	15—5.		1795.	- -	19—8.

Wczora *Marec* Jmieniem Deputacyi ocalenia donioſł Konwencyi o Flocie w Breſt w naſtępnęj treſci: „Po 34ch dniach krąże-
nia, mówił on, znowu ſię do Breſt wróciła Flota. Doznała ona równie ſzczęſcia, iako i nieſzczęſcia. Napadła na Flotę Admirala *Howe* i przeſzkodziła wyſciſciu wielkiemu konwoiowi Angielskiemu przeznaczonemu do wschodniej i zachodniej Indyi. Nasze Fre-
gaty 70. Okrętów i 1,500. Niewolników zdo-
były. Francya, gdy wſród zimy ſię mor-
ſką od 34ch Okrętów liniowych wyſtąpiła na ocean, dowiodła iż ieſt wſtanie Marynarce Angielskiej wyrównać, i co większa prze-
wyżſzyć one. Trzy liniowe Okręta naſzey flo-
ty w czasie żeglugi zatoneły to ieſt: *Scypio*,
Superbe i 9ty *Thermidor*, z których oſta-
tni mało co był wart, a nawet wſzyſtkie te-
trzy okręta były w cale ſtare. Doſtatek
innych żaglow znajdujących ſię w naſzych
Portach, i na morzu łatwo tę ſzkodę nad-
gródzą. Okręta liniowe *le Temeraire*, *le Ne-
ptune*, *le Fouguex*, w czasie tegoż krążenia
uszkodzone zoſtały, ale w krótcie znowu
naprawione będą. Ta żegluga w reſzcie
wyborną była ſzkołą dla naſzych Maryna-
rzów. Jakoż ſpodziewa ſię Deputacya, że
woienna ſiła na morzu wkrótce (gdy i Hol-
landya ieſt zdobyta) ſprawi względy i u-

szanowanie po wszystkich morzach dla bandery Francuzkiej. Nierachując wartości zdobyczy Brestenſkiej Floty, wiedzieć potrzeba, iż od 30 Stycznia 119. nieprzyjacielskich Okrętów zagarnęła do Francuzkich Portow, ale zupełnie zniszczyła. „ Po skończonym doniesieniu, Konwencya dekretowała, aby Deputacya Ocalenia nadwerezona, określa co nayrychley kazala reparować, tudzież aby marynarkę Francuzką powszechnie we wszystkich Portach usiłowano zwiększyć.

Combateres Imieniem Deputacyi ocalenia doniósł o następnym zwycięstwie wschodnio Pyreneyskiej Armii. „ Lubo się nie iako sprzysięgli Elementa na wstrzymanie zapędów naszej morskiej Potęgi, atoli zwycięstwu Republikańskich Rycerzy przeszkodzić niemogły. Ich męstwo przez wszystkie przedziiera się przeszkody, a z żywych i nieżywych nieprzyjaciół tryumf odnosi. Ważny Hiszpański Port *Rosas* w Katalonii już jest w Dzierżawie Rzpltej. Reprezentant ludu przy wschodnio-Pyreneyskiej armii *Goupilleau de Fontenay* donosi o tym pod datą 30. Stycznia w następnej treści „ Przyrzekliśmy wam, albo przez bramy, albo przez murów rozwaliny wejść do *Rosas*. Hiszpani chroniąc się nieszcześciami, w któreby popadli, musieli nam poddać się na dyktando. Nieprzebyte prawie drogi i wszystkie przeszkody natury zwyciężyliśmy. Żołnierze nasi zaprzęgali się sami pod ar-

niaty, które ze skały na drugą wdzwigając do nieprzyjacielskiej popychali ziemi. Gdyśmy się pod mury Hiszpańskie zbliżyli, zaraz approsze porobione zostały, lecz gdy té dla ciągłego deszczu przez 22 dni zalane były wodą, musieliśmy przedsięwziąć nowy plan dobywania, który lubo nie był podług dawnych prawideł, dostapiliśmy jednak przezeń zamiaru swego. We dwóch dniach zakończona była nasza bateria, na której 24 armat rozstawiliśmy. Hiszpański Garnizon użył nocney pory do wyratowania się ucieczką okrętami, a 500. pozostałych żołnierzy dostało się nam w niewola.

Hiszpańska Flota udała się na wysokość morską, i stoi zdaleka. Armia nasza cierpiała wiele deszczu, śniegu i zimna, jednak przez niewypowiedziany swój zapas i trwałość wszystko zwyciężyła.

Po przeczytaniu tego doniesienia, które częstemi okłaski przerywane było, Dekretowała Konwencya, iż wschodnia Pyreneyńska armia, nie przestaje dobrze się zaślugać Oyczyźnie.

Wczasy teży samey Sefsyi czytał Obywatel *Peters* list od Reprezentantow ludu przy armii nad Sambrą i Maas pisany, w którym tak wyraża: „Wszędzie niewypowiedziany wzrost biorą teraz w Hollandyi owe wspaniałe Drzewa, które poważne wyobrażenie wolności oznaczają. „Troykolorowe Chorągwie po wszystkich

„wieżach igraią z wiatry, a Narodowy ko-
 „lor wszystkie budowle i gmachy naywspa-
 „nialey zdobi; mieszkańcy inaczey nie-
 „rozmawiaią z sobą, aż wprzód podawszy
 „sobie ręce przyjaźni wzajemney śladkie dają
 „pocałowanie przy wyrzeczeniu miłego śło-
 „wa wolność. Lubo Hollendrzy niezwykli
 „śpiewać, atoli wszędzie śłychać odgłos
 „Aryi: *ça ira!* Xiążęta *Salm-Salm* i *Hohen-*
 „*lohe* już nieznają dawniejszey Hollandyi
 „sentymentow, stało się bowiem, iż przez
 „Emigrantow zwiedzeni zostali. Wszystkie
 „prowincye skonfederowane Hollenderskie,
 „juz są w naszej mocy. Nawet i Zeeland-
 „dą Woyska nasze dnia 7. Lutego zdoby-
 „ły, a w Uliesingen i Middelburg po osadza-
 „ły garnizony.

Dziś w Konwencyi ma być rozstrzygnię-
 ne zapytanie, czyli Reprezentantow do
 naszych Kolonii trzeba wysłać.

Wyszło pismo pod tytułem: *Bezwzględne*
sprawy i zbrodnie Marata, mocno zakupują.

W tych dniach inne pismo pod tytułem:
Wiadomość o życiu Sieyes, Członka pierwszego
Zgromadzenia Narodowego i Konwencyi, wiel-
 kie w publiczności sprawiło wrażenie. To
 pismo zawiera dokładny konstytucyjnego
 Zgromadzenia rysunek, i owych wszystkich
 osob, którzy Konwencyą ucisnели. Takż
 zamyka zbiór politycznych zdań, zamyśłow,
 robot, i skutkow z nich wynikłych. To pi-
 smo sam wydał *l'Abbé Sieyes*, lubo mówi on
 o swych dziełach w trzeciej osobie. Nad-

to zawiera obronę i historią życia swego, które w przeszłym roku z druku w Szwajcaryi wyszło. To pismo, nazwać się może polityczną skazówką szczęścia i nieszczęścia rodu ludzkiego.

Z Sali Konwencyi wszystkie busta, czyli pół-osobki *Marata*, *La Peletiere*, *Beauvais*, i *Dampierre* powyrzucano, samo tylko wyobrażenie *Brutusa* zostało.

Kommissya z 21. Osob złożona wysłuchała już Inkwizycyi 4ch Deputowanych, *Barrera*, *Bellaud*, *Collot*, i *Vadiera*. Doniesiono o tym Konwencyi z tym dodatkiem, że przyniesie względem nich opinią za dni 8.

Zołnierze z 3ch liniowych okrętów Breteńskiey Flotty, które zatoneły, uratowali życie. Nieszczęście to przypisują niedoskonałości Kapitana. Za czasow jeszcze *Robespierrea* dostał on tę rangę, a od towarzysztwa ludu w *Brest* był rekomendowany. Okręta *Scipio* i *Superbe* miały po 80. armat, a *Thermidor* 74. te zatoneły.

Okręt liniowy nazwiskiem *Neptun* od 74. armat był także bliski zatonięcia, lecz gdy wszystkie armaty wyrzucono do morza, został przecie wyratowanym niedaleko wyspy *Peras* o 12. mil od *Brest*.

Lecdyanie swym kosztem wystawili 15,000. wojska, które do Armii Francuzkiej odesłali.

General *Morseau* trzymający *Luxembourg* w oblężeniu miał donieść, iż jeśli mu przedko nie nadeszła żywności, tedy przymu-

szony będzie z swym woyskiem cofnąć się w głąb Francyi.

Rozesłano znówu wiele pieniędzy do obcych krajów dla skupienia zboża.

Po wzięciu przez woyska nasze Miasta i Fortecy *Rosas*, twierdzą iż Francuzi marsz swoy obrocą ku *Barcellona*.

HOLLANDYA

Z Hagi d. 12. Lutego. Na sessyi Reprezentantów tym czasowych ludu Hollenderskiego stawia się Deputacya studentów z miasta Leyden, która składała powińszowanie imieniem Hollenderskiej młodzi, za przywrócone Prawo Człowieka. Prosiła, iżby ich szkoły w stanie dawnym utrzymane były. Odpowiedział krótko Prezydent, iż proźby zaniiesione wzięte będą na uwagę, a potym decyzya nastąpi. Wezwał tymczasem delegowanych do honorow sessyi.

Baron *Schubart* poseł extra-ordynaryiny Duński i obywatel *Adams* Amerykanin mieli konferencyą z prezydentem zgromadzenia ludu Hollenderskiego obywatelem *Paulus*.

Ogłoszono wczora imieniem rządu tutejszego miasta, że każdy mieszkaniec, któryby się wzbraniał utrzymywać na kwarterze u siebie postawionego żołnierza, odbierze poprawę samowolną podług okoliczności.

Dawana kollacya w *Doelen* przez Reprezentantów ludu Francuzkiego i Generała *Pichegru*, zebrane Hollenderskiego ludu tla-

my osobliwszym napełniła ukontentowaniem. Reprezentanci i General przy tey uczcie ukazując przyiaźni swey dowody ręce do przytomnych spektatorów na znak braterstwa wyciągali. Kielichy szły rzesiste, a wkoley następujące spełniano zdrowie: *1mo.* Ludu Batawów. *2do.* Wolności i niepodległości ludu Batawów, *3tio.* Alliansyi niénaruszoney obu narodów, *4to.* Zwycięstw przyszłych woysk Francuzkich i Hollenderfkich.

Prowincya Hollandyi żądała u Generalnych Stanów, aby podług rek wizycyi Generala *Pichegru* bandera troykolorowa ogłoszona była narodową banderą Batawów, i aby na kokardach i szarfach żołnierzy Hollenderfkich, trzy odtąd kolory noszone były, które inney różnicy od Francuzkich ozdób niepowinny mieć, tylko dyrekcyą wstąg, zgodzono się.

N I E M C Y.

Z Wiednia dnia 18. Lutego. Hrabia d'Harzack Maior wzięty przez Francuzów dawniey przy zdobyciu Valenciennes, temi dniami tu powrócił. Sposob oswobodzenia się jego zniewoli wart namienienia. Z Valenciennes przeprowadzony był nayıpierwey daley za Paryż o mil 8. gdzie mu na żywność po 8. sous dawano co dzień. (około 16. groszy) Szczęśliwym trafem przy sobie miał rapport opisujący przeprowadzenie w głąb Austryackiego kraiu, Francuzkich ieńców. Obchodzenie się zniemi te-

go Maiora pełne ludzkości wiadome było. Doszło to aż do Deputacyi ocalenia. Ta uwolnić go kazawszy, wydała paszport, aby mu niebronny był wyjazd gdzieby się podobało, ale na drogę nic mu nie dano. Co tu robić? przez całe dni 8. błąka się stroskany *Harrach* po Paryżu nie mając znikąd nie tylko na drogę, ale i do wyżywienia się żadnego sposobu. Przedał więc z siebie kamizelkę i po parę sous codziennie zjada. Już się i ten ratunek życia kończył, gdy się jakimś kawalerowi bardzo grzeszczemu odkrył, iak nieszczęśliwy jest. Lubo go pierwszy raz widział w Kafenhausie ów zacny człowiek, nie zwłócznie mu w gotowiznie 100. wyliczył talerow, z tym jedynie obowiązkiem, aby za powrotem do Wiednia przyjaciółce jego raczył te pieniądze oddać. Gdy Hrabia tam przybył, z wielką troskliwością szukał i dotąd wypytuje się wszelkimi sposobami o owej osobie wskazanej, ale dotąd nie znajdując iey nigdzie, zafrakowany jest mocno, że wdzięczności oświadczyć nie może sercu, które pewnie warte bydz musiało wspaniałości debroczyńcy swego.

Kommissye wojskowe mocno są zatrudnione spisywaniem głów męskiej płci w całym Państwie dla powzięcia wiadomości, iak wieleby można było w przypadku nagłej potrzeby wybrać rekruta?

Z *Lingen* d. 25. *Lutego*. Zdaie się, iż Armia Angielska znowu się nieco chce ku

Francuzom zbliżyć: iakoż z Osnabruckiego niektóre woyska do Bentheim powróciły. — Zawczora tu Angielski Regiment Infanteryi przybył, który zostawać tu będzie ięśli się Francuzi daley nie posuną. W szlacheckich dobrach *Singrevin* wiele drzewa ścięto (iako mówią) na Pallisady, gdzie zaś te użyte będą, nie wiadomo. Francuzkie Forpoczty przed kilką dniami przy *Wenne-Brücke* z tey strony *Hardenberg* stały. Patrole ich temi dniami podchodziły do *Herbeke* i *Ulsen* w Hrabstwie *Bentheim*. Korpus Francuzów od 12,000. maszeruje do *Gröningen*.

W Ł O C H Y.

Z *Liworno* d. 30. *Stycz*: Znowu się powtórna Insurrekcyja przeciwko Francuzom na wyspie Korsyce wszczęła.

Piszą z Medyolanu że 28,000. posiłkowego Woyska Cesarz posyła w tamte strony, gdzie Generał *de Vins* Kommandę znowu obeymie. Cała Armia broniąca Włoch ma wynosić do 80 tysięcy. Prócz tego w Piemontcie kázano zaciągać 10. tysięcy Rekrutów, którzy równie iako i 15 tysięcy Szwajcarów na żołdzie mają być Angielskim.

Posel Francuzki *P. Verninac* do Konstantynopola iadący d. 24. *Stycz*: był ięszcze dla ztey przeprawy w Wenecyi. Towarzyszy ięgo drodze *P. Rafin* człowiek wielkich talentów, i w językach wschodnich równie biegły, iako Rząd *Ottomański* najgruntowniey znający.

DODA.

DODATEK Do... N^{RU} 20.

KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

We Wtorek 2. to. Marca Roku 1795.

Z Adnotacyi przyłączonych do obserwacyi Meteorologicznych na dzień trzy razy czynionych na Obserwatoryum Zamkowym J. K. Mci, donosi się Publiczności, iż Wiśła stanawszy w nocy pod Warszawą dnia 16. Grudnia roku zeszłego 1794. ciągle stała z bezpieczeństwem wszelkim dla przejeżdżających przez nią z przyczyny uławicznych, a tych wielkich mrozów, iako wyrażono było w Korrespondencie Nro 7. i w Dodatku-Korrespondenta Warszawskiego Nro 18. aż do dnia 6. Marca do godziny 2giey min: 30. z południa, o którym to czasie wezbrawszy woda na Wiśle lod z pod Pragi na przeciwko Zamku zlamawszy wyniosła; lecz nocy następującej nadeszła krą z pod Szólca przerwa pod Pragą znowu zapakowaną została, i gdy mroz w nocy z dnia 6. na 7. Marca był gładnsów dwa, i nieco lod umocnił, dnia 7. Marca od rana aż do południa ludzie z Warszawy na Pragę, i z Pragi do Warszawy przechodzili, po południu zaś zaraz za nadejściem większey wody ze wszystkim na przeciwko Warszawy i Pragi puściła Wiśła nocy następney; dnia zaś następnego ze wszystkich mieysc lody ruszyły się, a woda znacznie przybrała na Wiśle; utrzymowały się tedy lody na tej rzece przez miesiące dwa Styczeń, Luty, i dni 20. to jest dni 13. w Grudniu zeszłego roku, a 7. w Marcu.

FRANCYA.

Z Paryża dnia 15. Lutego.

Pelet imieniem Deputacyi ocalenia podał wniosek do Konwencyi, aby 3. Reprezentantów do Ko-

lonii wschodnich, a drugich 3. do zachodnich wysłała.

Zaczęto roztrząsać takowe zdanie, w tym *Gouly* zabiera głos i rzecze:

„Po większej części nasze w Azji osady stały się tu em Anglii. Już niemal panowanie całe tak na Morzu śródziemnym, iako i na Oceanie do nich należy. Co się nas tycze, możemy to iawnie powiedzieć, że będąc na lądzie zwycięzcami, pomnożyliśmy bardziey naszą chwałę niż bogactwa. Anglicy przeciwnie, pomnożyli swe dochoy nie-miernemi skarby z Indyi wschodnich sprowadzonemi. Narody, które z Indostanem utrzymywały handel, zawsze były naybogatszymi w świecie. Trzeba więc w Indjach na Anglików usterzyć.

„Tam to chyba wy zatamować potraficie owe złote źródło, które potokami do tego nam nie-przyjaźnego płynie narodu.

„Czyż więc rzeczą jest przyzwoitą, abyśmy dzierżawy mieli nasze w Indjach? całe nie, odpowia am. Ale póki Anglicy te oddalone kraie posiadać, i z nich skarby wywozić będą, póki wojny dla wszystkich Narodów handel nie zostanie tam otworzony, naszym jest interesem tameczne kraie dźierzawić.

„Póki Rzymu własności otoczone były nie wielkim okragiem granic, póty mieszkańcy tameczni chleb w zapasie, a żelazo mając w ręku powal- cza i nieprzyjaciół; lecz gdy z Kartaginą spór wiodąc o pierwszeństwo, musiał Rzym koniecznie marynarstwo utworzyć, aż zaraz plan woionania zmieniony. Oręż bowiem wprowadzić do Betyki i do Afryki dla zburzenia Kartaginy musiał.

„Pótyśmy Indyi niepostradali, póki będziemy Panami Wyspów *Isles de France* i *la Reunion* (*Bourbon*). Znaią to dobrze Anglicy, i przeto wszelkich używają sposobów, aby te osady nasze opanowali. Trzeba więc, iżbyśmy z naszej

„frouy wszelkiego dołożyli starania, aby te dwa klucze Indyi wschodnich utrzymać w rękach.”

„Nie możecie wprawdzie teraz wyśląć tam flotę, ty żadnej, ale łatwo się to nadgrodzi, gdy moralną siłę, która ludu tamecznego pomnoży energią, takim nadacie sironom. Za postrada- niem wyspy nazwanej *Isle de France* następuje utrata *Madagascaru*, z którą bawełna, kawa, cukier, iedwab, drzewo okrętowe wydarte nam zostają. Y możemyż więc przy takiej utracie mieć nadzieję, że odzyszczemy nasze kraje w Indjach wschodnich?”

„Proszę, aby projekt przyniesiony od Deputacyi ocalenia przyięty został.”

Duboucher przeciwi się takowemu projektowi w następujących wyrazach:

„A któryż to z nas podjąć się zechce urzędu tak delikatnego, i w takim oddaleniu? Wiele to fałszywych oskarżeń złożyli w Rządzie. Nie, zaisie, nie na osady, ale na samą Anglią tręba nam oręż wymierzyć. A wszak ci *Anni- bal* u bram Rzymskich szedł bronić swej Kartaginy, i gdyby go niezatrzymały rozkoszy w *Capui*, ta dumna świata Królowa byłaby zgnębiona. Y *Scypio* nie gdzieindziej bronił Rzymu, przeciwko *Annibala* potędze, iedno pod samą Kartaginą. Nie zostaje więc, iak do Londynu prosto maszerować.”

Crafsoux przeciwi się projektowi. Doradza samych tylko cywilnych Kommissarzów do Indyi wschodnich wyśląć, którzy powinni być Rządowi w odpowiedzialności ze wszystkich spraw swoich.

Charlier upatruie w tak odległym Kommissarzów wyprawie samych Węzyrów i Vice-Ręzów. Lęka się przeto zdrożności, i na złe używania władzy przy nieumiernych zwłaszcza dożalankach.

Serre żąda równie iako *Gouly*, aby Reprezentanci ludu w tamte sirony byli wysłani.

Wielu mowców następne jeden po drugim dawali zdania. Lecz Konwencya niebędąc jeszcze zupełnie przekonana, odesłała projekt znowu do Deputacyi dla powtórnego roztrząśnienia, i opinii dokładniej całą rzecz obejmującej.

HOLLANDYA.

Z Utrechtu dnia 14. Lutego. Francuzcy Reprezentanci Pułkowej armii nad Sambrą i Mozą oświadczyli, że żaden Agent Komisyi Rządowej Francuzkiej w Skonfederowanych Niderlandach Urzędu swego pomyślnie sprawować nie może, póki od reprezentantów ludu do tego uprzywilejowany nie będzie.

Dnia 6. Reprezentanci ludu Prowincyi Utrecht uroczystie oświadczyli, że niepodległość ludu Utrechtskiego, równie iako i w Prowincyi Hollandyi uznają, że Sztadholdera urząd niszczą, że Szlachtę kassują, wolność polowania i rybołówstwa powszechną czynią, wszystkich mieszkańców od przysięgi na dawną Konstytucyą uwalniają, a Dekreta przeciwko wygnanym Patryotom kassują.

Z tutejszych Kościołów zawieszono Herby i Tarcze Famili w przeciągu dwóch dni mają być wyrzucone. Została tu mianowana Deputacya Rewolucyjna, która oba Stany Państwa, to jest: wyższy i Szlachtę skasowała. Wydana o tym Deklaracya z najwyższą radością przyjęta.

Z Dusseldorf galerya portretów już do Buxtehude przewieziona, z kądem do Glückstadt, aby ich nie zachwycili Francuzi, usunięta zostanie.

Archiwum Elektorstwa Kolońskiego za Ebe przeprawiono.

Mówią iż Familia Sztadthudera nie zabawi w Anglii, ale się ma udać do Berlina. Wyznaczają nowy Zamek w Potzdamie i w Köpenick na Jey Rezydencyą.

Z Hagi d. 16. Lutego. Utrzymujący interessa Dworów Peterzburgskiego i Berlińskiego, i Minister Amerykański Adams wczoraj z Obywatelą Piotrem Paulus Prezydentem Zgromadzenia Reprezentantów tymczasowych ludu Hollandyi mieli konferencyę. Takoz Duński, Szwedzki Posłowie, Rezydent Polski, i sprawujący także interessa Dworów Badeńskiego i Mecklenburskiego a Prezydenta byli na Konferencyi.

Dnia 6. Drzewo wolności z wielką uroczystością tu zaszczepiono.

Dnia 5. Tymczasowi Reprezentanci ludu Hollandyi uwiadomili, iż wszystkie Dekreta i Rezolucye, które w Roku 1787. od dnia 15. Września zapadły względem wygnanych Patryotów, są skassowane, a wspomnieni zbiegli mają być wynalezieni dla przywrócenia ich Ojczyźnie, iżby się pocziwych Obywatelów powiększyła liczba.

Z Amszterdamu d. 18. Lutego. Przez umyślnego tu z Londynu wiadomość doszła że na wszystkie Rzeczpltey naszej okręta w Portach Angielskich embargo, czyli sekwestr włożono.

Pierwsza dywizya woyska północnego Rzpltey Francuzkiej w kroczyła do pro-

wincyi *Over-ÿssel* zawierająca ludzi 25,000. General *Macdonal* kommanderuje.

Szacunek rekwizycyi uczynionych przez Francuzów do naszych prowincyi, aby onym dostarczyły, wynosić ma do 15. milionów złotych Hollenderskich.

Prowincye *Geldrya* i *Overÿssel* wyśłały deputowanych tu do *Hagi*, których Prezydentem *Hahn* z *Leydy* wielki demokratysta na Radzie stanów Generalnych zasiadać będzie.

P. *Quarles* nominowany drugim pisarzem. Mniemają że miejsce zastąpi P. *Fagel* Pośta Rzplitey Hollenderskiey w Anglii. Pan *Spiegel* w areszt wzięty. Z familą widzieć się mu wolno, jednak stany Hollenderskie barzo przeciwko niemu są urażone. P. *Meermann* z *Leydy* za daniem kaucyi 100,000. złt: Holl: uwolniony.

Admirał *Kinsbergen*, i fiskalny Admirałicyi Pan *Hoop* są aresztowani. Gdy *Stadhudera* podskarbi poruczonych sobie nie mógł uskutecznić opłat, Reprezentanci tymczasowi ludu Hollenderskiego dekretowali na sessyi d. 6. aby wszystkie własności przeszłego *Stadhudera* w rekwizycyą były wzięte i zapieczętowane.

N I E M C Y.

Z *Frankfurtu* d. 21. Lutego. Francuzi różne czynią manewry dla dopięcia swego zamiaru, aby Moguncyą zupełnie oblegli, gdyż do tych czas blokadę tylko utrzymywali.

Dotąd w Armii Francuzkiej wiele pano-
wało chorób, a podług Dezerterow powie-
ści na różnych miejscach od 5. do 600.
trupów miało niepochowanych leżeć, gdyż
trudno było zakopywać w zmarzłej ziemi.

Pruski Minister *Hardenberg*, który ztąd
do Berlina odjechał, znowu tu na powrót
spodziewany, i iak powiadaią ma się do
Bazylei udać na miejsce zmarłego Hrabiego
Goltz dla popierania negocyacji z *Barthelemy*
Poślem Francuzkim.

Wypis z pewnego listu z Münster d. 21. Lut.
Mamy jeszcze nadzieję, iż Prusacy nas
obronią. Czekamy tu armii *Möllendorfa*,
naypóźniej przy końcu tego miesiąca. Siedm
Batalionow Austriackiego wojska przezna-
czonych do wzmocnienia tutejszych wojsk
już są w marszu, i pomy mają tutejszą straż
utrzymywać, póki złuzowani przez Prusa-
kow nie będą.

Generał *Kalkreuth* dnia 16 w Osnabrucku
był oczekiwany, gdzie się znajdnie dotąd
i Generał *Wallmoden*. Anglicy Groningen
jeszcze trzymają, lecz Couwerden już o-
puścili.

P.S. Rozchodzi się tu pogłoska, jednak
niewiadomo na jakim fundamencie, że 15.
dnia przyszłego miesiąca ma być ogłoszo-
ny Pokój między Francją i Prusami. Zy-
czę żeby się to sprawdziło, ale niestety!
pono fałszywa ta pogłoska.

Od *Rzeki Weser* dnia 16. Lutego. Angli-
cy ogromną piekarnią Indyjskiej Kampanii

ze wszystkimi doniey należącemi potrzebam i opanowali. Kommissarz *Weinhardt* odwoływał się przeciwko tej gwałtowności, ale gdy nic wskurać nie mógł, do Hollandyi wyiachał.

SZWAYCARYA.

Z *Bern* dnia 13. Lutego. Piszą z Paryża że mnóstwo tamecznych Obywaterek uformowały zgromadzenie, w którym iedynie zatrudniać się chcą drukowaniem Ksiąg. Z tej przyczyny wielką założyły Drukarnią, która iedynie do nich należy. Prosiły u Konwencyi, aby dała roboty, przyrzekając, iż w najlepszym kształcie przyśtafione będą.

W portach Francuzkich na morzu szrodiemnym wielkie daia się widzieć przygotowan a do iakieysi nadzwyczajney wyprawy. Wszędy pełno woyska i okrętow przewozowych. Głoszą iedni że Korsyka, inni że Ciwittavechia, a drudzy że Alexandrya jest w obiekcie.

DONIESIENIE.

W dniu trzeciego Marca na dziedzińcu w Pałacu *Krafińskich* zwanym, zginął Piesek z rodzaju wielkich mopsów, u którego łeb czarny brytaniałły z oberzniętymi uszami, pierś szeroka, kolor zaś iego łosiowaty. Kto by wspomnionego pieska wynalazł, uprasza się, aby go oddał do kamienicy JP. *Zadery* na Nalewkach, przyzwolną, a barzief hoyną odbierze nadgrode.